

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia rozporządzenia 1049/2001, art. 15 ust. 3 TFUE i art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności skarżący twierdzi, że publiczny dostęp do dokumentów instytucji stanowi zasadę prawną, a możliwość odmowy dostępu stanowi wyjątek. Tymczasem wyjątki przewidziane w art. 4 rozporządzenia 1049/2001, na które powołuje się Europejska Służba Działań Zewnętrznych, nie mogą uzasadniać odmowy dostępu do dokumentów z tego względu, że przesłanki przewidziane w rzeczonym artykule nie są spełnione.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 296 TFUE i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim zaskarżone decyzje są obciążone brakiem uzasadnienia lub niewystarczającym uzasadnieniem.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2018 r. – ZY / Komisja

(Sprawa T-693/18)

(2019/C 35/34)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ZY (Kehl, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci N. Voß i D. Fouquet)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, w pełnym zakresie, decyzji strony pozwanej SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. o sygnaturze C(2018) 3166, w odniesieniu do lat 2012 i 2013;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. o sygnaturze C(2018) 3166 w zakresie, w jakim nakazuje ona, w odniesieniu do lat 2012 i 2013, odzyskanie ponad 20 % opłat sieciowych opublikowanych dla odbiorców przemysłowych energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej 7 000 godzin, odzyskanie ponad 15 % opłat sieciowych opublikowanych dla odbiorców przemysłowych energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej 7 500 godzin oraz odzyskanie ponad 10 % opłat sieciowych opublikowanych dla odbiorców przemysłowych energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej 8 000 godzin,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami obsługi prawnej i podróży.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Błędne uznanie, że istnieje pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust.1 TFUE

W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła prawo, uznając, podczas badania spornych zwolnień z opłaty sieciowej, że zostały zaangażowane zasoby państwowe.

Ponadto podczas badania kryterium selektywności układ odniesienia został określony w sposób nieprawidłowy i niekompletny.

2. Naruszenie zasady równego traktowania

W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca podnosi, że decyzja strony pozwanej zobowiązuje do wnoszenia dodatkowych opłat jedynie odbiorców przemysłowych, którzy w latach 2012 i 2013 byli całkowicie zwolnieni z opłat sieciowych. Wskazanych odbiorców przemysłowych potraktowano zatem odmiennie i mniej korzystnie, bez uzasadnienia, niż odbiorców przemysłowych, którzy w tym samym okresie korzystali z ryczałtowych obniżek opłat sieciowych i których nie zobowiązano do wniesienia żadnych dopłat.

3. Naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań

W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca utrzymuje, że ze względu na indywidualne okoliczności mogła ona oczekiwać, że w dalszym ciągu będzie korzystać z przyznanej jej specjalnej opłaty sieciowej.

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2018 r. – DEI / Komisja

(Sprawa T-694/18)

(2019/C 35/35)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci E. Bourtzalas, A. Iliadou i C. Synodinos)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2018)4947 final z dnia 30 lipca 2018 r. w sprawie SA.50152 w zakresie, w jakim instytucja ta postanowiła nie podnosić zastrzeżeń wobec systemu pomocy dla Metavatiko Michanismo Apozimiosis Evelixia (prześciowego mechanizmu wynagradzania elastyczności („nowego MMAE”) zgłoszonego przez Grecję, opierając się na wniosku, że system ten jest zgodny z rynkiem wewnętrznym w świetle art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, i
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi przez DEI.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zgodnie z zarzutem pierwszym zaskarżony akt jest obciążony oczywistym błędem w ocenie okoliczności prawnych i faktycznych oraz naruszeniem istotnego wymogu proceduralnego przy dokonywaniu wykładni i zastosowaniu art. 108 ust. 2 TFUE, jako że Komisja nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego.
2. Zgodnie z zarzutem drugim zaskarżony akt jest obciążony oczywistym błędem w ocenie okoliczności prawnych i faktycznych, jeśli chodzi o wniosek, zgodnie z którym nowy Metavatiko Michanismo Apozimiosis Evelixia spełnia kryteria wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014–2020 do celów oceny zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, a w szczególności kryteria konieczności, proporcjonalności, odpowiedniości, efektu zachęty i zapobiegania niepożądanym negatywnym skutkom dla konkurencji.